

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/268/2014
Identifikačné číslo spisu:	7513217599
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7513217599.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa O. T., bývajúceho v D. XXX, v dovolacom konaní zastúpeného Mgr. Ľudovítom Pavelom, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská 2, proti odporcom 1/ U. Z. D., bývajúcemu v D. XX, 2/ C. D., bývajúcej v D. XX, o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 15 C 475/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. februára 2014 sp. zn. 5 Co 38/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie navrhovateľa odmieta.
Odporcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice - okolie uznesením z 5. novembra 2013 č.k. 15 C 475/2013-17 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa vstupu na pozemok parc. č. XXX/X, parcela registra „C“, evidovaný na LV č. XXX, kat. územie D., obec D., okres D. - F., kraj D., upustiť od vykonávania prác na realizácii stavby oplotenia na hranici pozemku parc. č. XXX, parcela registra „C“, evidovaného na LV č. XXX, kat. úz. D., obec D., okres D. - F., kraj D. s pozemkom parc. č. XXX/X, parcela registra „C“, evidovanom na LV č. XXI, kat. úz. D., obec D., okres D. - F., kraj D. a zdržať sa akéhokoľvek ďalšieho ich výkonu, a to aždo právoplatnosti rozhodnutia vydaného vo veci samej. Zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť v lehote 30 dní podať návrh na začatie konania vo veci samej na Okresný súd Košice - okolie.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. februára 2014 sp. zn. 5 Co 38/2014 na odvolanie odporcov uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca neosvedčil naliehavú potrebu dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi ním navrhovaným predbežným opatrením. Vychádzal pritom zo zistenia, že oplotenie bolo postavené v septembri 2013, t.j. v čase nariadenia predbežného opatrenia a aj v čase jeho rozhodnutia, stavba oplotenia bola už dokončená a že medzi účastníkmi je sporné, či oplotenie zasahuje do pozemku navrhovateľa (navrhovateľ tvrdí, že zasahuje a naopak odporcovia tvrdia, že je postavené v celej dĺžke na ich pozemku), čo je predmetom sporu vo veci samej (navrhovateľ podal na okresnom súde 17.1.2014 žalobu o určenie vlastníckeho práva). Mal za to, že samotná existencia vybudovaného oplotenia (zatiaľ)

nepreukazuje existenciu bezprostredne hroziacej ujmy na strane navrhovateľa, ktorú by bolo možné dočasne odstrániť navrhovaným predbežným opatrením. Neboli teda splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrh zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie navrhovateľ. Navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil intenzitu zásahu do jeho vlastníckeho práva, ku ktorému došlo výstavbou oplotenia, keď v rozpore s jeho tvrdením ustálil, že oplotenie zasahuje do jeho pozemku len v dĺžke cca 30 m. Trval na tom, že bezprostredná ujma mu hrozí aj naďalej a to tým, ak by sa odporcovia rozhodli posunúť časť oplotenia postavenej na pôvodnej hranici na úroveň nového vytýčenia. Vytýkal odvolaciemu súdu, že mylne odôvodnil neexistenciu bezprostredne hroziacej ujmy tým, že je účastníkom stavebného konania, ktorá skutočnosť sa nezakladá na pravde. Za nesprávny považoval aj záver odvolacieho súdu, podľa ktorého dokončením oplotenia stratilo predbežné opatrenie zmysel. Podľa jeho názoru v konaní osvedčil skutočnosti o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a aj naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov práve ním navrhovaným predbežným opatrením. Odvolací súd vyvodil závery o neexistencii predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia z nesprávne interpretovaných skutočností a následne vec nesprávne právne posúdil.

Odporcovia svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu navrhovateľa nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014 je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014, ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, teda uznesenie proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a to bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania navrhovateľa je preto v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Dovolací súd však nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich.

Pokiaľ dovolateľ v dovolaní (okrem iného) tvrdil, že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (t.j. že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom), treba uviesť, že dovolateľ bližšie dôvody, ktorými by ozrejmil existenciu tejto vady, neuviedol. Podľa obsahu dovolania je však zrejmé, že namieta nesprávne zistený skutkový stav veci a nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Uvedené námietky treba považovať za dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., ktoré však sami o sebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, resp. že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodíť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. Keďže v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Odporcovia mali v dovolacom konaní úspech, preto im patrí právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd odporcom nepriznal náhradu trov konania, lebo im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.